

Á R N Y É K

*Minden abbamaradt álom, terv
egy árnyék,
mi nyirkosan nyúlik utánunk,
vagy málon bomlik,
mint félig felvert házak falai
az áztató esőben.*

*Bukdácsolva csúszunk-mászunk,
s észre sem vesszük,
amitől szökni akarunk,
az árnyékot a hátunkon hordjuk,
s észre sem vesszük,
a távoli szép napos időt,
— ami az erőnk barázdáiba
vetet gyöngé vetéshez kell —
hiába úzzuk,
mert amit elkezdünk,
a futásban be soha nem fejezzük,
s észre sem vesszük,
ha minden abbamaradt álom egy árnyék,
amit a hátunkon hordunk,
úgy hiába rohanunk
a beteljesedés távolinak látszó
szép kerek napja után,
mert észre kell vennünk,
az árnyékot hátunkon hordjuk,
s ha minden megkezdett házra
cserepet rakunk,
napot csak úgy kapnak újabb vetéseink.*

GOMBOSTŰFEJ

*Mint sokan
egyedül három lépést sem tehettem,
mások mozgatták kezem,
pillám is más szándék emelte.
Hogy létezésemről tudomást vegyenek,
föl akartam hasogatni magam,
de rájöttem,
hogy megismerjenek, nem elég
szivem, tudóm s más szervem megmutatni.
Eszméim formáltam hát testrészekre,
dolgozó végtagokra,
s ha sok kínlódás után is, de elértem,
mi másnak végtelennek tűnik,
az ég nekem
fél markomba belefér.*

EGY CSAVARGÓ ÁLMA

*A gyomrom ma,
hogy jóllakhasson,
az éhséget szavakká aprította,
s az igazságot kituszkolva
kibélelte beszédemet.*

*Utálok a pénzt, de láthatjátok,
nélküle mozdulni sem lehet,
s ma a szívem is azzá vasalta
tisztá vágyaimat,
hogy rajta étvágyának szerelmet vehessen.*

*A világon a holnapot becsülöm legtöbbre,
s most mégis kénytelen voltam eladni,
a mát hogy átélhessem,
s így a holnapot elérni a reményem
megmaradjon legalább.*

*Éhségem szavakká aprítottam,
pénzzé vasaltam vágyaimat,
belaktam a holnapommal,
s most hogy jó maradjak,
úgy szeretném önmagam kihányni.*